

(18. 42.)

GEWIJZIGD AMENDEMENT VAN DEN HEER DE MEESTER
(ter vervanging van stuk n°. 28).

Ingezonden 14 Mei 1914.

De ondergeteekende heeft de eer voor te stellen achter artikel 96 in te lasseschen een nieuw **artikel 96a**, luidende als volgt:

Indien eene vennootschap, vereeniging of maatschappij, vallende onder artikel 1b, tevens in het buitenland aan eene belasting is onderworpen die, ten behoeve van den Staat, in eenigen vorm naar de winst wordt geheven, wordt hare uitdeeling over een boekjaar, vóór de berekening der belasting volgens artikel 35, verminderd met de helft van de som, welke tot die uitdeeling in dezelfde verhouding staat als het gedeelte der winst dat geacht kan worden in het buitenland te zijn verworven, tot de geheele winst. Kan de winst geacht worden in haar geheel in het buitenland te zijn verworven, dan wordt de uitdeeling, vóór de berekening der belasting volgens artikel 35, met de helft verminderd. De in het buitenland met het verzekeringsbedrijf verworven winst wordt gesteld op de som, die aldaar tot grondslag voor de heffing der belasting strekt.

Indien eene vennootschap, vereeniging of maatschappij, vallende onder artikel 1b, blijkens te haren name gestelde aandeelen, voor ten minste negen-tiende gedeelten in het bezit is van het uitgegeven aandeelen-kapitaal eener vennootschap, vereeniging of maatschappij, welke in het buitenland is gevestigd en aldaar aan eene belasting is onderworpen, die, ten behoeve van den Staat, in eenigen vorm naar de winst wordt geheven, wordt de helft van het bedrag, dat in een boekjaar genoten wordt ter zake van het bezit dier aandeelen, van de eerstvolgende uitdeeling afgetrokken.

DE MEESTER.

(18. 43.)

NOTA VAN WIJZIGING.

(Ingezonden 14 Mei 1914.)

Artikel 96 wordt als volgt gelezen:

Indien eene vennootschap, vereeniging of maatschappij, vallende onder art. 1b, tevens in eene der koloniën of bezittingen van het Rijk aan eene inkomstenbelasting is onderworpen, wordt hare uitdeeling over een boekjaar, vóór de berekening der belasting volgens art. 35, verminderd met twee-derde van de som welke tot die uitdeeling in dezelfde verhouding staat

als het gedeelte der winst dat geacht kan worden in de kolonie of bezitting te zijn verworven, tot de geheele winst.

Kan de winst geacht worden in haar geheel in de kolonie of bezitting te zijn verworven, dan wordt de uitdeeling, vóór de berekening der belasting volgens art. 35, met twee-derde verminderd.

De in eene kolonie of bezitting met het verzekeringsbedrijf verworven winst wordt gesteld op de som die aldaar tot grondslag voor de heffing der inkomstenbelasting strekt.

Toelichting.

Ten opzichte van de Nederlandsche naamlooze vennootschappen (en andere, daarmede gelijk te stellen belastingplichtigen), die haar bedrijf in de koloniën en bezittingen uitoefenen, is indertijd, bij de invoering der bedrijfsbelasting, als beginsel aangenomen, dat aan het bezwaar van dubbele belasting moest worden te gemoet gekomen, doch dat het moederland over de in de koloniën en bezittingen behaalde winsten in ieder geval $\frac{1}{3}$ van zijne normale belasting behoorde te genieten.

Dientengevolge is in art. 37 der wet op de bedrijfsbelasting bepaald, dat aan de bedoelde vennootschappen ontheffing zou worden verleend ten bedrage van de betaalde koloniale belasting, tot een maximum van $\frac{2}{3}$ van den aanslag in de bedrijfsbelasting.

Voor de in Nederland gevestigde en in Nederlandsch-Indië werkzame naamlooze vennootschappen bestond evenwel geen dubbele belasting, daar zij van het toenmalig Indisch patentrecht waren vrijgesteld. Voor zooveel deze vennootschappen betrof, behoefde dus alleen de betaalde bedrijfsbelasting tusschen Nederland en Nederlandsch-Indië te worden verdeeld. Volgens de wet van 9 April 1897 (*Staatsblad* n°. 84) wordt van die belasting $\frac{2}{3}$ aan Nederlandsch-Indië uitgekeerd, indien de vennootschap geacht kan worden haar bedrijf uitsluitend in die bezitting uit te oefenen, terwijl in andere gevallen $\frac{1}{2}$ wordt uitgekeerd.

Deze laatste regeling is eenigszins gebrekkig; immers naar gelang van den omvang van het bedrijf in Nederland, in verhouding tot den omvang van het bedrijf in Nederlandsch-Indië, zal het moederland van zijne belasting over de in de bezitting verworven winst nu eens meer, dan weder minder dan $\frac{1}{3}$ genieten.

Toen in Nederlandsch-Indië eene inkomstenbelasting werd ingevoerd, werd voor de bedoelde vennootschappen (met uitzondering van de verzekeringsmaatschappijen) de belasting 2 percent lager gesteld dan voor de niet in Nederland gevestigde vennootschappen, en in verband hiermede is art. 37 der wet op de bedrijfsbelasting in dien zin gewijzigd, dat geen ontheffing ter zake van koloniale belasting wordt verleend, indien de aanslag in deze belasting lager is dan voor de in Nederlandsch-Indië gevestigde soortgelijke belastingplichtigen.

De nieuwe redactie van art. 96 van het wetsontwerp, die thans wordt voorgesteld, heeft ten doel, de verlaging der Nederlandsche belasting van de in de koloniën en bezittingen behaalde winsten, tot een-derde van haar bedrag, als algemeen beginsel in de wet op te nemen, en wel in dier voege, dat de reductie terstond bij den aanslag wordt toegepast, zoodat niet alleen geen latere ontheffing noodig is, doch ook de noodzakelijkheid eener uitkeering uit de opbrengst der belasting komt te vervallen. Naast vereenvoudiging levert dit het voordeel op, dat de Nederlandsch-Indische belastingwetgever onafhankelijk wordt van de Nederlandsche wet en dientengevolge, beter dan thans het geval is, kan zorgen voor gelijke belasting van alle naamlooze vennootschappen, onverschillig waar zij zijn gevestigd.

Achter art. 123 wordt opgenomen:

Artikel 123a.

In afwachting dat de wet van 22 Mei 1845 (*Staatsblad* n°. 22) op de invordering van 's Rijks directe belastingen door

eene nieuwe wet wordt vervangen, gelden voor de inkomstenbelasting de volgende afwijkende bepalingen.

De kohieren worden niet executoir verklaard of afgekondigd. De invordering geschiedt krachtens de kohieren zooals zij door den inspecteur zijn vastgesteld.

De aanslagen naar tijdsgelang zijn invorderbaar in zooveel gelijke termijnen als er na de maand die in de dagteekening van het aanslagbiljet is vermeld, nog maanden van het belastingjaar overblijven. Op den laatsten dag van elke dier maanden vervalt een termijn. Vermeldt de dagteekening van het aanslagbiljet eene latere maand dan de voorlaatste van het belastingjaar, dan is de aanslag dadelijk in zijn geheel invorderbaar.

De aanslag is mede dadelijk in zijn geheel invorderbaar, wanneer de aangeslagene het Rijk metterwoon wil verlaten.

De belasting die drie jaren na de dagteekening van het aanslagbiljet of na de laatst beteekende akte van vervolging niet is ingevorderd, is verjaard.

(18. 44.)

AMENDEMENT VAN DEN HEER KNOBEL.

Ingezonden 14 Mei 1914.

De ondergeteekende heeft de eer het volgende amendement voor te stellen:

De eerste zinsnede van **artikel 4** wordt gelezen:

„De voorzitter, de leden en de plaatsvervangers moeten den vollen ouderdom van 30 jaren bereikt hebben. Tusschen hen mag geen bloedverwantschap of zwagerschap tot en met den derden graad bestaan; noch mogen zij met elkander in het huwelijk verbonden zijn. De zwagerschap houdt op door het overlijden van hem, die haar veroorzaakte.”

Tot toelichting moge worden verwezen naar de behandeling van art. 56 van het wetsontwerp tot heffing eener inkomstenbelasting.

KNOBEL.

(18. 45.)

AMENDEMENT VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS.

Ingezonden 14 Mei 1914

De Commissie van Rapporteurs heeft de eer voor te stellen de invoeging van een nieuw **artikel 124 b** luidende:

In de artikelen 126*bis c* en 126 *quinquies* eerste lid en derde lid van de Provinciale wet wordt in de plaats van „belasting op bedrijfs- en andere inkomsten” gelezen: „inkomstenbelasting”.

In artikel 126 *quinquies* derde lid van de Provinciale wet wordt in de plaats van „artikel 1 a der wet van 2 October 1893 (*Staatsblad* n°. 149)” gelezen: „artikel 1 a der wet tot heffing eener inkomstenbelasting”.

Toelichting.

Waar de Provinciale wet onder bepaalde voorwaarden de bevoegdheid geeft, opcenten te heffen op de vermogens- en de bedrijfsbelasting — een bevoegdheid waarvan in enkele provincies reeds gebruik gemaakt wordt — daar zal, ter handhaving van den bestaanden toestand, eene voorziening in bovenstaanden geest niet achterwege kunnen blijven.

VLIEGEN.

VAN BEST.

DE GEER.

KOOLEN.

PATJN.

(18. 46.)

NOTA VAN WIJZIGINGEN.

(Ingezonden 14 Mei 1914).

Achter **artikel 85** wordt opgenomen een nieuw **artikel 85 a**, luidende:

Onze Minister van Financiën kan voorschriften geven volgens welke de in dit hoofdstuk bedoelde verrichtingen van den inspecteur der directe belastingen in bepaalde gevallen zijn opgedragen aan den inspecteur der registratie.

In **artikel 95** in de plaats van: „volgens dat artikel”, te lezen: volgens die artikelen.